

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

23. Dies Septemb. Vera fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, moribus non contradicit. S. Gregorius Hom. de Ascens.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

23. DIES SEPTEMB.

Vera fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, moribus non contradicit. *S. Gregorius Hom. de ascens.*

Fides.

Facio nunc gradum à Virtutibus quæ mores exornant, ad eas quæ inter Virtutes sunt principes, quia à Deo descendunt, & Deum manuducunt, vocantur Theologicae; quæ sunt, Fides, Spes, Charitas: tres Dei Charites. Laborabit fides humana, ut credat, quantum fit bonum Fides Divina, nisi ipsa fides conferat, ut credat suas vires. Ut credas, erunt pro fide fidei-jussores SS. Patres. Hos inter eminentissimus fidei propugnator, & indefessus propugnator S. Hilarius, *Commendat fidei integritatem, & Evangelicam auctoritatem, & Apostolicam doctrinam, & circumstrepentium undarum que Hereticorum otiosa fraudulentia. Stat enim fundamentum validum & immotum adversus omnes ventos, pluvias, torrentes, non flatibus pellendum, non fluctibus penetrandum, non inundationibus subruendum. Et optimum est, quidquid à pluribus incursum, nullo tamen poterit impelli. Quæ non debet credere esse securitas, ubi tanta in credendo est soliditas? fors quæres, quid, & qualis sit fides? Quærenti respondet ore Augustini ipsa Theologia. (b) Fides impellata est ab eo quod sit: duæ syllabæ sonant, dum des-*

(a) L. 2. de Trinit. (b) In Joan. serm. 22.

Septemb.

Tesserā.

755

ur fides, prima syllaba est a factō, secunda à dictō. Interrogo ego te, utrum credas? Dicus, credo. Fac quod dicis, & fides est. Itaque juxta hodiernam tesseram; si non contradicis vita, quod dicis linguā, credo te credere, quæ fides proponit credenda.

II. Quid refert credere verum, si nos simus falsi? Quid conducet, ad salutem te credere, divitias esse spinas, quod Christus docuit, si tu illas esperas ut rosas? si verè crederes, tantum deberes horrere, abundare divitiis, quantum times pungi spinarum aculeis. Quid tibi conferet, si credas omnem qui se humiliat exaltandum, si tu plus ardeas exaltari, quam ullus timeat humiliari? Vera fidei professio, est eorum, quæ suadet, executio. Tunc te verum Christianum protestaris, dum juxta doctrinam Christi, operaris. Omnes per fidem credunt vera; sed oportet te credere verè. Credis, oportere nos per multas tribulationes intrare in regnum Dei: & tu interim tribulationes detestaris, ut persecutiones. Si credis, tribulationem esse clavem cæli, cur illam manibus abjicis, nec secus metuis auream illam clavem, quam soles funestam aliquam cladem? Quid prodest scire viam cæli, si non ambulamus? A te quæro: quid utilius tibi, nosse benè operari, aut Dæmonibus non posse? Perinde est in plerisque nosse, & non posse: imò tibi perniciosius es, est nosse cum possis. Dæmones credunt, & contremiscunt: Tu timenda multa credis, & non tantum non tremis, sed inter terribilia gestis?

III. Si credis magnitudinem Divinæ Bonitatis, cur erga Deum non es bonus, sed contra Deum malus? Si credis, te posse quovis momento operari

æternum gloriæ pondus, quid langtes, & jaces sine opere, ut truncus? Stupebat tantam desidiam credentium Philippus Nereus: cui familiare erat dicere: *Fierine potest, ut homo credens in Deum, possit amare aliud, quàm Deum?* Hoc omni stupore majus, hominem non tantum amare aliud quàm Deum, sed amare ferè quidvis præter Deum. Quæ major potest esse infania? Credis scycophantæ promittenti, & adulatori fictè blandienti: & non credis Fidei, cuius quot sunt verba, tot sunt veritatis pronuntiata. Quæ major irreverentia, quàm credere homini, cum omnis homo sit mendax, & qui falli possit, & fallere soleat, & non credere Deo, qui est Veritas, loquens utilia, promittenti optabilia, minitanti horribilia. Quomodo te excusabis à mendacio, & tibi ipse non imponis, cum toties jactes, te certissimè credere gloriæ, quam in cælis expectas particulam minimam pluris æstimare, quàm totius orbis imperium: & tamen, ut tantum bonum consequaris, nolis vel minimæ renuntiare voluptati, nec ullam vim, ut te abneges, inferre voluntati, nec vel exilem sufferre dolorem, vel tenuem subire laborem: cum tamen pro rebus caducis, & perituris labor quisvis gravissimus, non tantum tibi non sit durus, sed nullus. Itaque fides, quæ in se est didactica, in te sit practica. Vis habere irrefragabile argumentum, unde constet te credenda credere?

Credis si spernis, bona qua præsentia cernis.